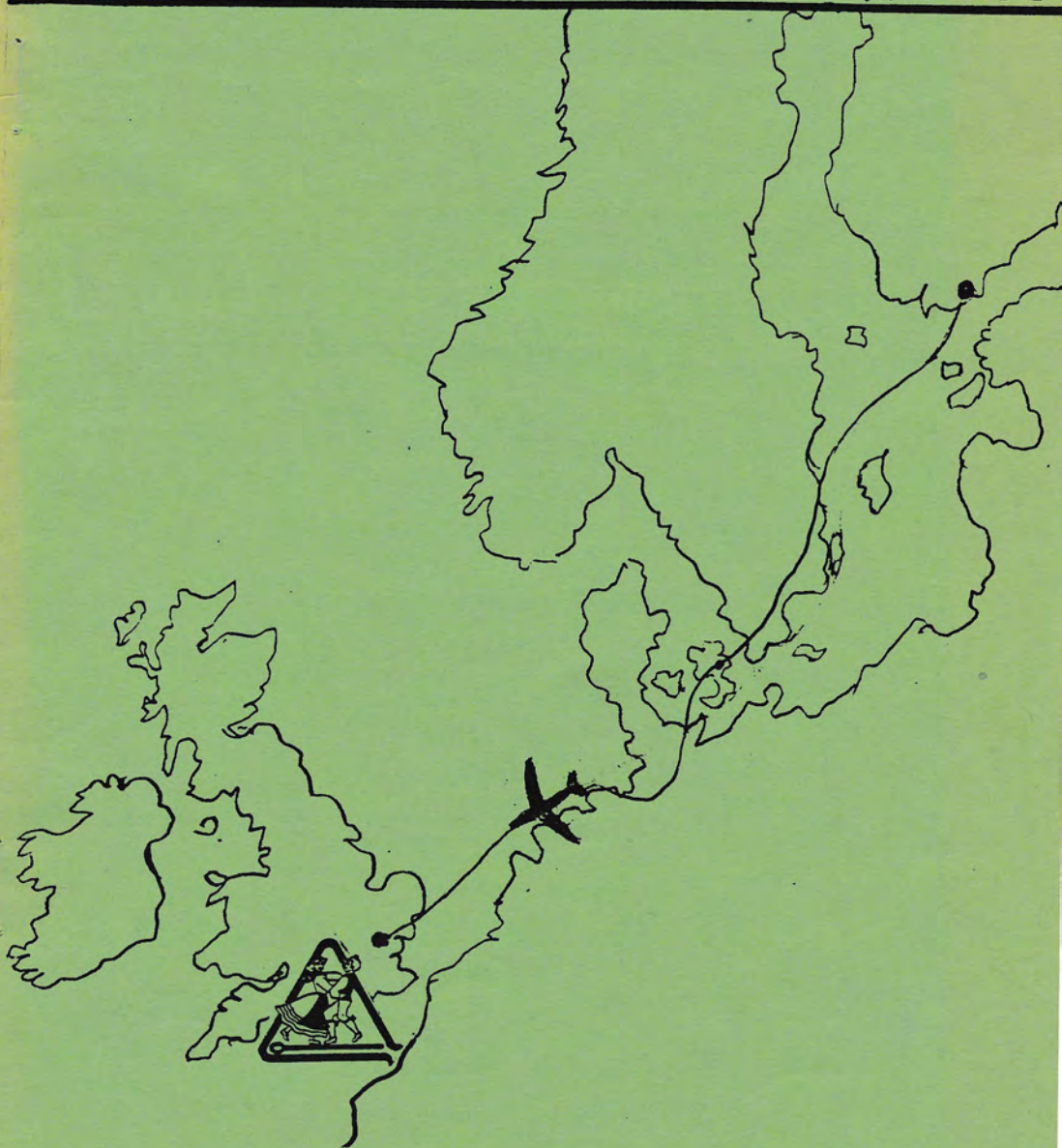

Spelarit

No 4 1988

SIDMOUTH FESTIVAL

THE 34th INTERNATIONAL FESTIVAL OF FOLK ARTS

29th JULY–5th AUGUST 1988

SIDMOUTH FESTIVAL 29.7. - 5.8.1988

Torstaina 28.7 lähti 21 Spelaria, yhdeksän tanssiparia ja kolme soittajaa Lontoon kautta Sidmoutheiin. Lähdimme matkaan suurin odotuksin. Olihan kuultu, että Sidmouthin kansainväliset festivaalit ovat tasokkaat. Matkan ohjelmaa oli kevään ja kesän aikana tiiviisti harjoiteltu ja matkakassaa oli kurtutettu ilmapallojen myynnillä.

Lontoossa meitä vastassa oli Naomi. Hänelle oli annettu vastuu meidän ryhmästämmä ja siitä tehtävästä hän suoriutui erinomaisesti. Lontoossa seuraamme liittyi amerikkalaisryhmä. Matka kohti Sidmoutheia jatkui bussilla.

Sidmouth on pieni, noin 13 000 asukkaan rannikkokaupunki. Se on hyvin idyllinen kauniine puutarhoineen. Kerran vuodessa siellä on suur tapahtuma, festivaali. Runsaan viikon ajaksi kaupungin kuva muuttuu täysin, väkiluku moninkertaistuu, mutta pikkukaupunki-idylli säilyy festivaalienkin ajan.

Oli keskiyö, kun saavuimme majapaikkaamme Primleyn koululle. Myöhäisestä ajankohdasta huolimatta keittiöväki oli hereillä ja tarjosi meille lämmintä ruokaa. Festivaaleihin osallistui noin 300 ulkomaista tanssijaa ja pelimannia. Kaikki oli majoitettu Primleyn kouluun. Sinne oli myös ryhmien ruokailu keskitetty ja siellä oli festivaalitoimisto. Spelarit saivat majoituspaikakseen kaksi huonetta käsittävän parakkikoulurakennuksen.

Festivaalien pääesiintymispaikka oli Arena, kaunis ulkoilmanäyttämö, jonka katsomossa oli tilaa yli kymmentuhantiselle yleisölle.

Meillä oli 16 esiintymistä, niistä yhdeksän Arenalla. Festivaalipaikka oli todella mahtava. Esiintymisten onnistumiset olivat hyvin pitkälle vetäjien ansiota. Jokaista esitystä edelsi ryhmän esittely yleisölle. Vetäjät olivat ammattimiehiä. Sillä vaatimattomuudella, mikä todelliselle taitajalle on ominaista, kertoi vetäjä ryhmästä, sen kotimaasta, puvuista, tansseista ja esitettävän ohjelman juonesta. Omalla käsittämättömällä puhetaidollaan hän sai yleisön kiinnostumaan ja innostumaan tulevasta esityksestä. Varsinkin Arenan esitykset olivat hyvin organisoidut. Tiesimme milloin meidän piti olla lähtövalmiina, milloin soittajien piti siirtyä soittoalavalle ja milloin tanssijoiden. Naomin antaman merkin mukaan piti vallata näyttämö. Ohjelma oli minuutintarkka. Ilmoitettu minuuttimäärä käsitti sisääntulon, tanssiohjelman, kiitoskuvion ja poistumisen, ei enempää eikä vähempää. Tanssiryhmän poistuttua yleisölle annettiin tilaisuus osoittaa suosiotaan soittajille.

Meillä oli yksi minuutin, yksi kahden minuutin ja yksi tunnin kestävä ohjelma. Muut esitykset olivat 7 - 30 minuutin pituiset. Minuutin ohjelma esitettiin Raising of National Flags -tilaisuudessa ja kahden minuutin ohjelma East Devonin valtuuston puheenjohtajan pitämässä garden party -tyylisissä kutsuissa.

Tunnin kestävästä Meet the Team -ohjelmasta oli etukäteistietoa. Valmistellusta konserttiohjelmasta jouduttiin kuitenkin luopumaan. Yhdessä ohjelmanvetäjän, Keithin kanssa laadimme minimiajassa toisenlaisen, yleisöläheisemmän ohjelman. Ohjelmassa esitettiin sanoin ja toimin ryhmän taustaa ja toimintaa.

Kansantansseja esitettiin ja opetettiin. Pukuesittelyssä pukujen kotipaikat esitettiin havainnollisesti Maijan hahmottaman Suomi-neidon avulla. Pelimannien osuus ei jäänyt vain tansuhoittoon. Pelimannimusiikilla houkuteltiin yleisöä esiintymistelttaan ja pelimannimusiikkia sahansoittoineen esiteltiin erillisenä ohjelmana. Festivaalien ainutlaatuisin ohjelmanumero lienee ollut Kaukon pitämä sahansoittokoulu. Yleisö ei kotimaamme yleisön tapaan pysynyt etäällä esiintyjistä. Esityksen jälkeen katsojat kerääntyivät ympärillemme esittäen kysymyksiä tanssi- ja pukuperinteestämme.

Yleisö rahoitti festivaaleja vapaaehtoisella tuella. N.s. ilmaisesiintymisissä kerättiin katsojilta kolehti. Kolehtiesiintymisiä meillä oli heinäkuun 30. päivänä kirkon puistossa ja heinäkuun 31. päivänä Esplanadilla.

Elokuun 4. päivänä meillä oli myöhäinen esiintyminen Assembly Rooms -nimisessä kerhossa. Siellä oli aivan erilainen yleisö ja tunnelma oli hyvin vapaa. Tanssiopetusta sekä annettiin että saatiin. Esiintymispaikoista paras oli Sidholme, yksityinen vanhainkoti. Siellä meillä oli elokuun 5. päivänä 20 minuutin musiikki- ja tanssiesitys. Festivaaliyleisölle oli erittäin kiitollista esiintyä, mutta Sidholmen yleisöstä pidimme eniten.

Omaa luokkaansa olivat kulkueet. Kolmena päivänä festivaalin kaikki esiintyjät kulkivat tanssien, laulaen ja soittaen mahtavana kulkueena kaupungin läpi. Innostavaa yleisöä riitti. Kulkueen päätteeksi ryhmät esiintyivät Arenalla.

Näille festivaaleille oli ominaista, että soittajat otettiin huomioon muutenkin kuin tanssisoittajina. Melkein kaikissa ohjelmissa pelimannimusiikkia oli myös erillisenä ohjelmanumerona. Finland Team -pelimannit esittivät Arenalla 15 minuutin ohjelman ja he osallistuivat yhdessä Sidmouth Accordion Orchestran kanssa kirkkokonserttiin.

Tehtäviä oli monenlaisia. Ohjaajille ja oppaille järjestetyssä tilaisuudessa tutustuimme kirkkoherraan. Siellä kirkkoherra lasi kädessään värväsi kolehdinkantajia ja niin joudui kymmenen Spelaria outoon, mutta ei ikävään tehtävään. Toimihenkilöinä osallistuimme muiden maiden edustajien kanssa sunnuntaiaamuiseen jumalanpalvelukseen.

Varsinaisia workshoppeja meillä ei ollut, mutta opetimme suomalaisia kansantansseja hollantilaisten järjestämässä partyssa. Kun huomaisimme, että hollantilaisilla oli ohjelmistossaan suomalaisia musiikkikappaleita, liityimme seuraan. Koulun pihalla opetettiin hollantilaisille suomalaisia kansantansseja. Vesa, Kauko ja hollantilaiset pelimannit vastasivat musiikista.

Festivaaliorganisaatio toimi ihailtavan hyvin. Tehtävät oli pitkälle delegoitu. Jokainen tiesi omat tehtävänsä ja hoiti toimeksannon alusta loppuun. Ulkomaisia tanssiryhmiä oli Suomen lisäksi Grenadasta, Hollannista, Unkarista, Malesiasta, Uudesta Seelannista, Sardiniasta ja U.S.A:sta. Jokaiselle ulkomaiselle ryhmälle oli järjestetty oma opas. Festivaalitoimisto toimi avointen ovien tapaan. Samassa pienessä toimistohuoneessa hoidettiin harjoitustilavaraukset ja liikenne-

asiat, pidettiin haastatteluja ja käytiin neuvotteluja. Joka aamu ilmestyi Sidmouth Festival News, festivaalien oma lehti kaikkinen tärkeine tietoineen päivän esiintymispai-koista ja -ajoista, esiintymisten kestoajoista sekä kaikista muistakin tapahtumista. Leh-
titietojen lisäksi Naomi toimitti meille jo-
ka aamu päivän ryhmäkohtaisen ohjelman. Mat-
kat hoidettiin festivaalien käytössä ole-
villa busseilla. Ryhmille oli festivaalien ai-
kana varattu yksi vapaapäivä. Festivaalior-
ganisaatio huolehti tämänkin päivän onnistu-
misesta. Opas teki ehdotuksia ja järjestely-
jä. Esimerkkinä tehtävien erinomaisesta hoi-
tamisesta mainittakoon, että osa ryhmästä-
me tahtoi tehdä retken Exeteriin ja Drogo-
linna. Matka toteutettiin Naomin seurassa
festivaalien bussilla. Osa tahtoi tehdä pyö-
räretken. Naomi sopi polkupyörien vuokraami-
sesta alan firman kanssa. Uudelle omistajal-
le ei ollut tiedotettu tilauksesta eikä hän
kesken inventointia suostunut pyöriä vuokraa-
maan. Naomi ei antanut periksi. Arenan ohjel-
masta vastaava vetäjä vetosi Arenan yleisön
apuun polkupyörien hankkimiseksi suomalaisil-
le. Suomalaiset saivat haluamansa.

Perjantaina festivaali alkoi lähetä loppuaan.
Kauko ehdotti, että majapaikkamme mainiolle
keittiöväelle pidettäisiin konsertti. Hyvä
oivallus. Sopivaksi katsomallamme hetkellä
konsertti pidettiin ja sen päätyttyä kiitok-
sen ansainneille toimihenkilöille annettiin
ruusuja halausten kera.

Arenalla illan esitys päättyi kaikkien esiin-
tyjien yhteistanssiin. Esitettiin amerikka-
laisten opettama steppitanssi ja uusiseelan-
tilaisten opettama haka-tanssi. Ilta huipentui

soihtukulkueeseen. Kulkue lähti liikkeelle noin kello 23.00 ja sen päämääränä oli Esplanadi ja ranta. Yleisöä oli kulkueen molemmin puolin. Kulkue eteni hitaasti. Merkin saatuaan kaikki juoksivat soihtuineen vesirajaan ja sammuttivat yhtäaikaan soihtunsa mereen. Sidmouthin 34. kansainvälinen festivaali oli päätynyt.

Kaikki kokemani festivaalimatkat ovat olleet hienoja. Tästä festivaalista olen kuitenkin oppinut eniten. Organisaatio toimi moitteettomasti. Se perustui hyvin pitkälle vapaaehtoisuuteen. Naomi kertoi olleensa mukana pienestä työstä lähtien. Ulkomaisista tansseista kiinnostuneena hän oli aluksi päässyt jossakin festivaalitehtävässä mukana olleen tätinsä kanssa seuraamaan niitä. Naomi ei asunut Sidmouthissa. Riittäväksi motivaatioksi hän katsoi sen tosiseikan, että Sidmouthissa ei ollut festivaaliorganisaation tarvitsemia kielitaitoista väkeä riittävästi. Päätäjäjaisiltana oppaat suunnittelivat pukeutuvansa ryhmänsä kansallispukuun. Naomi oli Koiviston puvussa.

Päätapahtumat olivat Arenalla tai sen ympäristössä. Siellä oli meitä kiinnostavia myyntitelttoja. Kaikki esitykset otettiin videofilmille ja valokuvaaja oli koko ajan paikalla. Videofilmejä esitettiin jatkuvasti ja hyvin usein oli ruudussa tuttuja kuvioita Helsingin pitäjän tanhujien ja spelareiden esittäminä. Kiinnostava kohde oli myös valokuvaajan kuvataulu, josta usein löysimme kuvia esityksistämme.

Järjestäjät vaativat minuutintarkat ohjelmat. Ohjelman kesto aika annettiin ryhmien tietoon vasta esiintymispäivän aamuna. Tämä seikka

7.

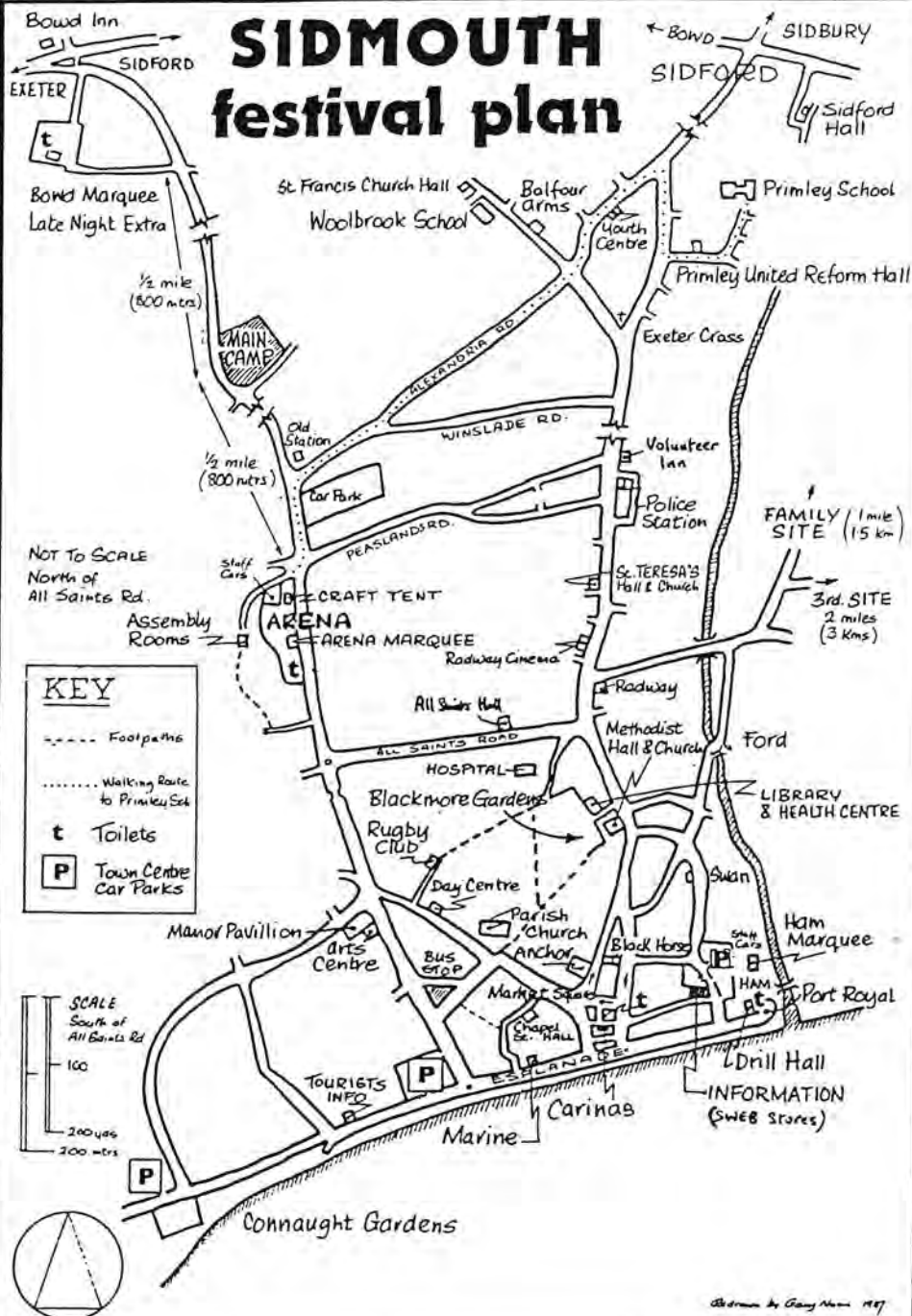
sekä pyrkimyksemme esittää mahdollisimman vaihtelevaa ohjelmaa pakottivat meidät joka-päiväisiin harjoituksiin. Festivaaleissa oli yli 600 tapahtumaa. Oli konsertteja, tanssi-esityksiä ja workshoppeja. Vapaa-aikat yrittimme käyttää tanssiesityksiin ja workshoppeihin. Harmittavan paljon jäi näkemättä ja kokematta. Hyvä idea olisi uusia Sidmouthissa käynti.

Tämä tarina on yksi kahdestakymmenestä yhdestä. Näin minä tämän matkan koin.

Ulla

SIDMOUTH festival plan

9.
Merkkipäiväni taakse jää,
yhä se mieltäni lämmittää.
Ystävät, olitte tekemässä
minulle suurta juhlaa joten
kiitoksen sanoja en turhaan
tuhlaa.

Sydämelliset kiitokseni
Terttu

KESKIVIIKKORYHMÄN KREIKAN-MATKA

Kreikassa, Karditsassa pidettiin 17:s kansainvälinen folk-lore 20. - 26.6.1988. Siihen otti osaa myös Splareiden keskiviikkoryhmä.

Ryhmä matkasi ensin Ateenaan, jossa vietettiin tutustumispäivät. sunnuntaina 19. kesäkuuta matkattiin bussilla Karditsan kaupunkiin Keski-Kreikassa. Vastaanottajina Karditsassa olivat Centre de Relations Culturelles Internationalesin presidentti Monseur Tzevelekis ja hänen sihteerinsä Dimitra Kambacu. Maanantai 20.6. oli vapaapäivä, jolloin majoituimme ja tutustuimme ympäristöön.

Tiistaina 21.6. esiinnyimme ensimmäisen kerran Mavromatin kylän keskusaukiolla italialaisten, bulgarialaisen ja belgialaisten kanssa. Samat ryhmät matkasivat bussilla Mouzakin kaupunkiin ja esiintyivät myös sen keskusaukiolla.

Keskiviikkona 22.6. ennen siestaa ryhmittyivät kaikki ulkomaiset ryhmät kulkueeksi, joka marssi Karditsan kaupungin halki ensin kaupungin pormestarin vastaanotolle ja edelleen kulkueena pääorganisaattorien vastaanotolle. Asiaan kuuluvat muistoesineet vaihtoivat omistajia näissä tilaisuuksissa. Torstaina 23.6. jälleen samat ryhmät matkasivat busseilla esiintymään ja tällä kertaa määränpäänä oli Palamasin kaupunki ja sen keskusaukio. Samanlainen ohjelma toistui myös perjantaina 24.6., jolloin esiintymispaikkana oli Proastion kylän keskusaukio. Lauantaina 25.6. oli jännittävä päivä, sillä silloin esiinnyimme Karditsan kaupungin keskusaukiolla, joka oli festivaalien pääesiintymispaikka. Katsojia oli tuona iltana noin 8 000 henkeä.

Sunnuntaina 26.6. oli juhlallisuuksien päätöspäivä. Esiinnyimme ensin pienen Mitropolin kylän keskustassa

ja suoraan sieltä ajoimme busseilla Karditsaan, jossa oli päälavalla esitys yli 10 000 katsojalle.

Majoituksemme oli järjestetty ensin nunnien ylläpitämään nuorisomajaan ja loppuviikosta siirryimme hotellimajoitukseen kaupungin keskustaan. Aamupala oli aina kaupungin keskustassa olevassa viihtyisässä ravintolassa. Myös useimpien päivien lounasruokailu oli samassa paikassa. Sen sijaan iltaisin söimme usein siinä kylässä tai kaupungissa, jossa olimme esiintyneet. Yleensä istuimme ulkona ruokailemassa aitoon kreikkalaiseen tapaan. Ruoka oli vaihtelevaa ja maukasta ja meitä kohdeltiin hyvin kaikkialla. Järjestäjät olivat ottaneet huomioon toiveemme tutustua paikallisiin nähtävyyksiin. Olimme mukana retkellä, joka tehtiin Meteora-vuoren rinteellä sijaitseviin 1100-luvulta peräisiin oleviin luostareihin, jollaisia tuskin kukaan meistä oli ennen nähnyt. Tutustuimme myös Plastiran patojärveen, josta koko laakso, jossa myös Karditsan kaupunki sijaitsee, saa käyttövetensä.

Matkallamme saimme kouriintuntuvasti kokea kielivaikeudet. Meillä ei ollut kielitaitosta ohjaajaa, emmekä saaneet ohjelmaa englanninkielisenä. Myös kreikkalaiselle kulttuurille ominainen huoleton suhtautuminen meille monesti tärkeisiin asioihin oli usein jopa raivostuttavaa.

Kreikassa viettämämme reilun viikon aikana koimme, että kreikkalaiset ovat rehellisiä ja ystävällisiä. Matkallamme saimme monia uusia mielenkiintoisia kokemuksia.

Heli Muikku/E-LH

SYYSKOKOUS

24.11.1988 klo 18.30

PELTOLAN KOULU
Lummetie 27

SPELARIT

Julkaisija: Helsingin pitäjän tanhuujat
ja spelarit ry.

Toimituskunta: Hilding Haaparinne ja
Eeva-Liisa Honkanen